779/07

Den 17. september 2007 blev i sag nr. 70.636:

xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har familieforsikring i If Skadeforsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt tyveri.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at et eventuelt krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 24/10 2003 telefonisk anmeldte, at han havde været udsat for et indbrudstyveri. Selskabet sendte en skriftlig skadeanmeldelse til ham, som han udfyldte og returnerede til selskabet.

I sagen er fremlagt politikvittering, opgørelse over stjålne smykker til en samlet værdi af 177.800 kr. samt diverse fotografier af klageren og hans familie iført smykker. Den 7/11 2003 afviste selskabet dækning med henvisning til, at bygningen, hvorfra tyveriet var sket, ikke havde været forsvarligt aflåst. I skrivelsen af 7/11 2003 er ikke oplyst om klageadgang til Ankenævnet for Forsikring.

I marts 2006 rettede klagerens advokat henvendelse til selskabet med anmodning om revurdering af sagen. Selskabet anførte ved skrivelse af 27/6 2006, at et eventuelt krav var forældet med udgangen af 2005.

Klageren har ved sin advokat over for nævnet ved skrivelse af 14/11 2006 anført:

> "Det gøres principalt gældende, at der ikke er indtrådt forældelse for kravet i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 29 og 30 allerede fordi forsikringsselskabet ikke i forbindelse med fremsendelse af skaderapport af 07.11.03 vejledte min klient om, at hun kunne indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring, hvilket hun således vælger at gøre nu.
>
> Derfor gør jeg gældende, at forældelsesfristen er suspenderet som følge af denne oplagte sagsbehandlingsfejl fra forsikringsselskabets side.
>
> Som det fremgår af If's skrivelse til mig af 09.10.06 forholder man slet ikke til dette problem/denne fejl.
>
> Subsidiært gøres det gældende, at tyveriet er sket under sådanne former, at der skal indrømmes min klient dækning for tyveriet henset til, at det ikke er korrekt, når forsikringsselskabet lægger til grund, at vinduet ikke var forsvarligt aflukket.
>
> Vinduet var bestemt forsvarligt aflukket med en låst lukkemekanisme, blot med en udluftningssprække og det er efter reglerne fuldt ud tilstrækkeligt for at sikre mod indbrud og skal ikke prækludere dækningen af de skader, der er påført min klient, jfr. den taksering, der har fundet sted via politiets håndtering af sagen."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 14/12 2006 til nævnet anført:

> "Den 24. oktober 2003 modtager vi kundens telefoniske anmeldelse af et indbrudstyveri sket på kundens adresse den 21. oktober 2003. Der er stjålet smykker og kontanter, hvorfor der sendes en skadeanmeldelse til kunden samme dag.
>
> Da skadeanmeldelsen med kundens krav modtages retur, sendes skadesagen til vores lokale løsørekonsulent på grund af kravets størrelse.
>
> Skaden afvises efter løsørekonsulentens besøg hos kunde skriftligt i skaderapport sendt til kunden den 7. november 2003, hvilket betyder at forældelsesfristen er indtrådt med udgangen af 2005, jævnfør FAL § 29.
>
> Det forhold, at kunden ikke er blevet orienteret om, hvilke klagemuligheder der er tilgængelige, hvis man er uenig med sit forsikringsselskab om f.eks. afgørelsen i en skadesag som denne, forlænger efter vores mening ikke forældelsesfristen."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag at måtte lægge til grund, at klageren har haft kundskab om et eventuelt krav, og om at det er forfaldet, på et sådant tidspunkt, at et eventuelt krav er forældet ved udgangen af 2005 i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Nævnet finder ikke anledning til at kritisere, at selskabet ikke i forbindelse med det skriftligt meddelte afslag samtidig orienterede klageren om klageadgangen til Ankenævnet for Forsikring. En sådan meddelelse skal først gives, når en forsikringstager forgæves har besværet sig over en afgørelse, jf. § 2 stk. 7, i nævnets vedtægter. Nævnet finder i øvrigt, at manglende klagevejledning ikke suspenderer forældelsesfrister.
Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann